

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Prima est irr[at]ionalis inquisitionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

gna se pmitteū facturos: 2 postmodū non implent. Nō tñ despere debent: sed cū apostolis resurgere 2 p̄nias respicere. Hec ille. Tūc itaq̄ oēs discipuli in fide vacilla uerunt: 2 in sola br̄a ḡgine remansit fides incōcussa. In cui⁹ rep̄ntatiōem in matutinis hui⁹ tridui oēs candelae extinguuntur excepta vna sola q̄ remanet accensa.

Septimū est opus impet

tuose deductionis. Impetuose em̄ addu/rerūt cum sic ligatū p̄ vallis iofaphar mediu 2 torrentē cedron. Q̄ntā asp̄ritatem sustinuit dñs in illa via nudis pedib⁹ icēdens 2 sic impetuose deductus. Duxerūt aut̄ eum ad annā p̄mū: eoq̄ dom⁹ anne p̄ or̄ illis occurabat. Et forte illuc diuertēbāt ne in via longiori tumult⁹ fieret in populo. Vel hoc faciebāt m̄stri de uolūtate caiphe q̄ erat p̄ntifex anni illi⁹ uolent⁹ anam focep̄ suum in hoc honorare. Hi em̄ duo sacerdotiū a gentib⁹ emebāt 2 sibi per annū uicissim succedebant 2 cōem uilificatiōem habebāt. Duxerūt ḡ eum ad annam p̄mū. Chryf. Pre delectatiōe em̄ gloria batur in his q̄ fiebant q̄si trophēū itatueres. Hec ille. Cū aut̄ iesus sic duceret: sequebat̄ eum simō pet̄⁹ alōge 2 alius discipulus. 23 em̄ p̄mo fugissent ex timore: postea tñ ex q̄dam deuotione secuti sūt eū Alcuin⁹. Ex deuotiōe seq̄bant̄ magistrū: quis alōge p̄pter timorē. Hec ille. Ille alius discipulus dicit̄ fuisse iōānes. Sed sicut dicit̄ Chryf. se occultat̄ humilitatē ḡra. Hec ille. Dicit̄ aut̄ Dare⁹ q̄ adolefces q̄dam seq̄bat̄ illum amictus syndone sup̄ nudo: et tenuerunt eum. Et ille relicta syndone: nudus p̄fugit ab eis. Theophil⁹. Probabile uidet̄ q̄ hic adolefcentē erat de illa domo in q̄ pascha comederūt. Quidā ḡo dicunt hunc adolefcentē fuisse iacobū fratrem dñi. Hec ille. Reg. xiiij. moral. Vel hoc de Jo. iōe dicit̄ quem eo tpe fuisse adolefcentem: loq̄a post hoc in carne uita ei⁹ idciō est. potuit em̄ fieri vt ad horā tenentiū manib⁹ elapsus mox resumpto indumēto redierit. Hec ille. Ex di. r̄ itaq̄ parz ḡiniu rōse cōprehēsus atq̄ uinct⁹ est dulcissim⁹ iesus: atq̄ impetuose 2 irreuerēter a ministris diaboli deduct⁹. Hec igit̄ cōsiderate charissim⁹ 2 pensate quanto dilectionis

feruore seipm̄ pro uobis manib⁹ ipiorum tradidit dñs iesus. et ḡstare ḡsuauis est et bonus. Hoc ḡ sentire in uobis quod et in christo iesu.

Tertia est consideratio ignominiose reprobationis: quod ignominiose reprobatur est a p̄ncipib⁹ sacerdotū in domib⁹ suis. Ps. Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic fact⁹ est in caput angul⁹. Circa hanc aut̄ dñi reprobationē 2 uilipensionē considerande sunt septem ignominie p̄ncipales.

- P**rima est irrationalis inquisitionis.
- S**ecunda est inexcusabilis p̄cussionis.
- T**ertia est detestabilis testificationis.
- Q**uarta est vitupabilis cōdemnatōis.
- Q**uinta est miserabilis negatiōis.
- S**exta est confusibilis derisionis.
- S**eptima est horribilis despationis.

Prima est ignominia irrationalis inquisitionis. Interrogauit em̄ eū annas de duob⁹. s. de discipulis suis: et de doctrina eius. Chryf. Quia ch̄o nullum crimē inferre poterat: de discipulis iterrogabant: fortassis ubi erāt: uel cui⁹ ḡra eos collegit. Hoc aut̄ dicebat q̄si sediciofum 2 nouay re⁹ factorē eum redarguere uolēs. Hec ille. De discipulis tacuit dñs: q̄ tūc de ipsis bonum dicere nō poterat eoq̄ fugerat: dans exēplū q̄ alioꝝ mala q̄ntū uera p̄alare nō debemus. Chryf. Sicut est mortale peccatū innocenti falsum crimen imponere: sic uerū crimē occultū mala intentione alijs reuelare. Hec ille. De doctrina aut̄ respondit. Ego palam locut⁹ sum mūdo: ego sp̄ dēui in synagoga 2 in templo q̄ omnes iudei cōueniūt: 2 in occulto locutus sum nihil q̄d me interrogas: integro ga eos qui me audierūt: de quoz̄ dicit̄ dñs. Nec inuidiam nec suspitionē habeas. Alcuinus. Non em̄ cognoscēde ueritatis amore interrogaui pontifex: sed vt causam inueniret qua eum accusare potuisset: 2 tradere romano p̄fidi ad damnādū. sed deus ita tēmpauit r̄nsionem: vt nec ueritatem taceret: nec se defendere uideret. Respondit em̄ iesus. Ego palam locut⁹ sum mundo: ego semp̄ docui r̄. Hec ille. In h̄ ergo dat nobis deus formā respondendi hostibus sic vt nec ueritatem celē: nec

Sermo de passione dñi De

eos contra nos digitis prouocemus.

fecit h dñs: q̄ cum nō solū alterā maxillāz itez p̄cussuro: sed totū corpus figēdū p̄ce/buit in crucis ligno.

Secūda est ignominia in

excusabilis p̄cussio. Cū em̄ hec dixisset dñs: vñ assistens mistroz dedit alapā iē/su. **S**ic rñdes pontifici: Aug. de cōcor. euāg. Hic sane ostēdit q̄ annas pontifex erat. nōdū em̄ erat missus ad caiphā cum hoc diceret. Et hos duos annā z caiphā pōntifices cōmemorat etiā Lucas in initio euāgelij sui. **H**ec Aug. Alcuin. Hic im/plet p̄phetia: Dedi maxillā meā p̄cutiētibus. **L**hyf. **D**ignefaria p̄cussio. q̄d hac alapa stulti? aut indecenti? Hic aut sūt similes adulatores: q̄ vt dñs suis cōpla/ceant/multa mala d̄ deum faciūt. **E**sal. Quis tu vt timeas ab hoie mortali z a fi/litio hois q̄ q̄i senū ita arefcer: z oblitus es dñi creatoris tui. **D**ñs aut sic iniuste p̄cus/sus cū māfuetudine rñdit. **S**i male locut/sum: testimoniū p̄hibe de malo. si aut bñ: q̄d me cedis. **D**admirāda paciētia man/ſuetissimi iesu. **L**hyf. **D**ulcis iesu q̄pa/tiēter sustines in teipso q̄d ita dure punis in seruo. **A**lapā em̄ sibi datā paciēter por/tauit. datā vō aplo thome ita dure puni/rat in mēdij aule apporauit. **P**ercussus igit̄ dulcissim⁹ iesus ictu graui: manu su/ribunda/adeo vt fm̄ q̄sda dentes oris ei/ mouerent/ z o sanguinem expueret: nihil tñ p̄tumeliose locut⁹ est: sed tm̄ innocētiāz suā defendit dicēs. **S**i male locut⁹ suz zc. **A**ug. **Q**uid ista rñsione ycri: māfueti/ustus: qui em̄ accepit asp̄nā nunq̄ veller eū q̄ p̄cussit aut celesti igne p̄sumi: aut ter/ra debiscere sorberi: aut corruptū demonio voluti: aut etiāsi alta hmoi q̄libet pena vel grauiori puniri. quid hāz p̄ potentiaz subleuo potuisset p̄ que fact⁹ est mūdus: nisi paciētia nos docere maluisset. **V**ñ q̄d nō fecit dñs p̄ illud q̄d docuit **D**at. vñ **S**i q̄s te p̄cussit in vnam maxillā: p̄be ei z alia. **R**ñsio. **I**llud nō docuit tanq̄ p̄ce/p̄tū absolute: s̄ maḡ fm̄ p̄pationē animi: vt ait Aug. qz hō debet habere animū pa/ratū ad hoc faciēdū vbi videret hoc expe/dire ad honore dei z utilitatem ecclie: als aut nō: imo expedit aliq̄n inturiantib⁹ re/spondere ad ipoz z alioz instructionē: sic

Tertia est ignominia dete

stabilis restitutiōis: q̄ facta est in domo caiphe. **A**nnas em̄ nō inueniēs aliq̄d in eo misit eū ligatus ad caiphā. **I**n cui⁹ domo scribe z pharisa z seniores cōuenerant ad examinādū eū: im̄ z tractādū de ei⁹ conde/mnationē z morte. **E**t cū falsum testimoni/um q̄rerēt (vex em̄ inuenire nō poterant) nō tm̄ inueniūt eū multi falsi testes accel/sissent. **D**ige. **F**alsū em̄ testimoniū tūc lo/cū hz q̄n cū colore aliq̄ p̄ferf: sed nec color inueniebat qui possz iesum adiuuare mē/dacia. **H**ec ille. **R**ecert Nicodem⁹ in euangelijs suis q̄ cū multi surr exissent: aliq̄s eo/rū dicebat. **E**go vidi eū mirabilia faciēte. **A**lter assererat. **E**t ego audiui eū verba firat⁹ p̄dicantē z silia. **P**leriq̄ locuti sunt spūitē mouēte linguas eoz p̄ suā volūta/tē. **R**ouissime aut venerūt duo falsi testes dētes. **H**ic dr: **P**ossim destruege tēpluz dei manufactū: z post triduiū aliud nō ma/nufactū reedificare. **P**er hoc aut volebat p̄bare q̄ diuinā potentiaz sibi vsurparet. **I**esus aut tacebat: qz sp̄te mentiebantur. **N**ō em̄ dixerat de tēplo salomonis: sed de tēplo corporis sui: vt hz Jo. ij. **N**ecq̄ dixerat: possim soluere: sed soluite qd dicebat nō p̄cipiēdo: sed p̄dicēdo qd eēt facturi. q. d. **H**os solues: z ego suscitabo. **A**ug. aut de q̄ apra mēdacia nō sunt rñsione digna. **D**ēdetestabilia sunt falsa testimonia z fal/sa mēdacia. **I**sid⁹. **T**estis falsidic⁹ trib⁹ p̄sonis est obnoxt⁹. **P**rimū deo que peie/rando p̄tēnt z in testimoniū falsitatis ass/sumit q̄n volēs deū participē fieri sue fals/itatis. **S**ecūdo iudici que mentiendo fallit. **P**ostremo innocenti que falso testimoniū ledit: vñ hz extra de cri. fal. li. v. **F**alsidic⁹. **V**idēs aut caiphas q̄ iesus tacebat z ad/ducta testimonia nō sufficere ad ei⁹ conde/mnationē: ex impatiētia sur gēs de solio: vt fm̄ Hieron. vesania mentis motu cor/poris demonstraret: ait. **N**ihil rñdes ad ea q̄ isti aduersum te testificant: **B**eda. **A**d responsum puocat: vt ex occasiōe sermōis locū accusandi inueniat. **H**ec ille. **I**esus au/tē itez nihil respōdit. iuxta illud **E**sa. lxxj.